

- וכן העשיר, שמגודל עשירותו, היה יכול לבא לידי גיאאות גמור; אבל על ידי שמחסר ממונו ונותן צדקה לעני, על ידי זה משפיל את עצמו וממעט גסותו; ועל ידי זה, על ידי גודל המצוה של צדקה ששקולה ככל התורה, נתתקנין שניהם בחינת הענוה והגדלות, שיהיו שניהם נכללים בקדושה; כי בשרשם שניהם אחד, בבחינת **במקום גדולתו** וכו' כנ"ל.
- וכן אמר אדמו"ר ז"ל, במקום אחר (סימן ב'), שצדקה היא בבחינת **זה ישפיל וזה ירים**, שהנותן משפיל את עצמו ומרים את העני, היינו כנ"ל; שמתקן את עצמו ומוציא את עצמו מגיאאות דסטרא אחרא, על ידי שמשפיל את עצמו ונותן לבו על צרות העני ודחקותו, ונותן לו ממונו; וכן מתקן את העני על ידי שנותן לו, שמרים אותו מבחינת מוחין דקטנות, שהוא בחינת ענוה פסולה כנ"ל.
- ועל ידי זה נכלל הענוה והגדלות דקדושה יחד כנ"ל, שזה עיקר שלימות הענוה בתכלית כנ"ל.
- וזה בחינת מצוות שקלים, שהוא צדקה כנ"ל, שעיקר המצוה לזכות על ידי זה לבחינת **העשיר לא ירבה והדל לא ימעט**; שהעשיר לא ירבה, היינו שלא יבא לידי גיאאות, שהוא בחינת רבוי, והדל לא ימעט, שלא יבא לידי מוחין דקטנות וכנ"ל.
- וזה שנאמר בשקלים (שמות ל'): **ולא יהיה בהם נגף** על ידי המנין, שהוא בחינת רבוי, שמשם אחיזת הגיאאות, שמשם עיקר סטרא דמותא, שהוא היפך חיים נצחיים.
- אבל על ידי מצוות שקלים, שהוא בחינת ענוה אמתיית, על ידי זה יכולין למנות את ישראל ולא יהיה בהם נגף על ידי המנין, שהוא בחינת רבוי, כי אדרבא על ידי רבוי המנין זוכין לענוה יתירה יותר, בבחינת **במקום גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו**, וכמבואר במקום אחר (בהמעשה של המלך על פסוק חזה ציון וכו') שדרך העניו שכל מה שמגדלין אותו יותר בא לענוה יתירה ביותר.
- ועל כן מצוה גדולה שיתרבו ישראל יותר ויותר; כי כל מה שנתרביין ישראל יותר ויותר, אינם באים לידי גיאאות על ידי זה, חס ושלום, רק אדרבא כל מה שנתרביין יותר עובדין את ה' יתברך ביותר ומכירין את בוראם ביותר. ועל ידי זה באין לידי ענוה יתירה כנ"ל. כי עליהם נאמר (דברים ז'): **כי אתם המעט וכו' שממעטין עצמן** וכו' (חולין פ"ט) כנ"ל.
- וזה בחינת מצוות שקלים, שהוא בעת שרוצין למנות את ישראל, שלא יתעורר על ידי המנין בחינת הנגף שהוא סטרא דמותא, שנאחו ברבוי וגיאאות; רק אדרבא, על ידי המנין יזכו לנשיאת ראש, בחינת **כי תשא את ראש בני ישראל**, היינו התנוצצות המוחין, שהוא בחינת ענוה אמתיית, שהוא עיקר החיים, בחינת תחית המתים שכל זה זוכין על ידי השקלים, שהם בחינת צדקה, שעל ידי זה זוכין לאור הפנים שהוא התנוצצות המוחין, שעל ידי זה זוכין לענוה אמתיית בשלמות; ששם כל מה שנתגדלין ונתרביין יותר, זוכין לענוה יתירה ביותר, בבחינת **במקום גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו**, שזה עיקר החיים האמתיים והנצחיים של כל אבר ואבר, וכנ"ל.

תפילה

(לקוטי תפילות א', תפילה צ"ד)

רבונו של עולם, זכני ברחמיך הרבים למידת השלום, ואזכה להיות אוהב שלום ורוף שלום תמיד, כמו שכתוב, **סור מרע ועשה טוב בקט שלום ורדפהו**. ואזכה בכל עת לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים, ממידת הניצחון ומחלוקת דסטרא אחרא, שלא יהיה בלבי שום ניצחון ומחלוקת דסטרא אחרא הנמשכין מהדמים של הגוף, שעדיין לא עבדו בהם את ה' יתברך, ותרם עלי ותושיעני ותזכני מעתה לעסוק הרבה בתורה ותפלה, שאזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה בכל יום תמיד, עד שאכניס כל טפי הדמים שיש בי בתוך הדבורים הקדושים של תורה ותפלה.

ויהיו נעשין מכל הטפי דמים שבקרבי דבורים קדושים של תורה ותפלה, ולא יהיה נשאר בי שום טיפת דם שלא עבדה את ה' יתברך, רק אזכה לעבוד את ה' יתברך, בכל כחי כל ימי חיי בכל טפי הדמים שיש בי.

ואזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה, עד שיהיה הגוף בטל לגמרי, כאין ואפס ממש.

לעילוי נשמת

רבי משה לוריא בן מרדכי ופרל
צ"ל

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - ענין המחלקת שעליו - שצ"ז)

פעם אחת, סיפר (רבינו ז"ל) מענין אמתת מעלתו המופלגת הנוראה מאד. בתוך דבריו ענה ואמר: **אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב**. פסוק הוא בדברי הימים ב' ל"ב, שמשפר שם מעוצם צדקת חזקיהו המלך, ואחר-כך מתחיל המקרא, **אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב**. והבן הדברים, איך מבואר היטב בזה הפסוק שדיקא אחר גודל אמתת צדקתו של חזקיהו המלך, בא עליו סנחריב, והיה לו צער גדול ממנו. ומעתה אין לתמה על גודל המחלוקת שיש על צדיקים אמתיים.

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רנ"ו)

מתמוד עיני ולבי, המהולל ומשובח בפי כל ישראל מר... אשר לגודל גדולת אצילות נשמתו הגבוהה ועליונה מאד, זכה לכנוס בהיכל החכמה והמדע של הנחל נובע, שאינו נפסק לעולם, ומגין על ישראל לדור דור לנצח, ומאיר לכל באי עולם אור הדעת, לדעת ולהכיר את ה' יתברך, המושל ומנהיג העולם ברצונו לבד, שנה טובה ומבורכת, בחיים טובים וארוכים, חיים בריאים ורעננים, חיים אמיתיים.

בנחת רוח ולב שמח קיבלתי ברכתו. ותחזק הרבה לשמח נפשך בכל עת בביטחון חזק בה' יתברך, **כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות**.